

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621202215
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1621202215.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej v právnej veci navrhovateľky: C. Q., narodená XX.XX.XXXX, bytom F. C., B. XXXX, proti odporcovi: T. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom F. C., B.Č. XXXX, zastúpený Mgr. Katarínou Berkešovou, advokátkou, so sídlom Břeclavská 3, Malacky, IČO: 42 446 066, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 21. septembra 2021 č. k. 31C 72/2021-10 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi, aby dočasne po dobu 3 mesiacov od jeho vyhotovenia nevstupoval do rodinného domu evidovaného na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom L., katastrálny odbor, katastrálne územie F. C., a to rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku s parc. č. XX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, na parc. č. XX/X o výmere 243 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XX/XX o výmere 88 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vychádzal z návrhu navrhovateľky, ktorým žiadala, aby dočasne vylúčil odporcu z užívania rodinného domu, evidovaného na katastrálnej mape, katastrálne územie F. C., okres L., súpisné číslo XXXX, na parcele XX/XX - rodinný dom XXXX, parcela XX/X zastavaná plocha a nádvorie, parcela XX/XX zastavaná plocha a nádvorie a to až do právoplatného skončenia konania vo veci o jej výlučnom užívaní rodinného domu. Súčasne predložila súdu prvej inštancie výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie F. C., okres L., na ktorom sú predmetné nehnuteľnosti zapísané. Návrh na neodkladné opatrenie stručne odôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX bolo políciou nariadené vylúčenie odporcu zo spoločného rodinného domu z dôvodu fyzického a psychického týrania. Uviedla, že z manžela má veľký strach, že by ju opakovane napádal a ohrozoval na zdraví. K návrhu predložila listinné dôkazy, a to ošetrojúcu ambulantnú správu, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia, potvrdenie o trestnom oznámení, list vlastníctva, sobášny list.

3. Z ambulantnej správy zo dňa XX.XX.XXXX súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka bola dňa XX.XX.XXXX vyšetrená na chirurgickej ambulancii, nemocnice L., kde uviedla, že bola napadnutá manželom, bola udretá do hlavy a hodená o stenu. Uvádzala bolesti a obmedzenie hybnosti aj palca pravej ruky. Lekár pri vyšetrení zistil, že hlava navrhovateľky na poklepanie je bolestivá, má opuch dolnej pery, RTG nevykázalo žiadne traumatické zmeny. Lekár stav navrhovateľky diagnosticky uzatvoril ako

vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie prsta ruky s poškodením nechta, pomliaždenie mihalnice, napadnutie sotením.

4. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa XX.XX.XXXX súd prvej inštancie zistil, že odporca bol políciou podľa § 27a ods. 1 zákona o policajnom zbore o XX:XX hod. vykázaný dňa XX.XX.XXXX zo spoločného obydlija, a to rodinného domu v meste F. C. XXXX spoločne s prislúchajúcim pozemkom na dobu 10 dní. Odporca zanechal na seba telefónne číslo a adresu, na ktorej sa bude počas vykázania zdržovať, a to S. XXX, F. C..

5. Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR, Okresného riaditeľstva Policajného zboru L., Obvodné oddelenie Policajného zboru L., č.k. ČVS: G.-XXX/MC-L.-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka podala na odporcu trestné oznámenie, ktoré je zaevidované pod č.k. ČVS: G.-XXX/MC-L.-XXXX. Z predmetného oznámenia nevyplýva, za aký skutok podala navrhovateľka trestné oznámenie.

6. Uviedol, že navrhovateľka preukázala sobášnym listom, že s odporcom uzatvorila manželstvo dňa XX.XX.XXXX.

7. Súd prvej inštancie mal z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, okres L., obec F. C., katastrálne územie F. C. osvedčené, že navrhovateľka a odporca sú zapísaní v katastri nehnuteľnosti ako podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti s veľkosťou podielu každého 1 k celku. Ide o nehnuteľnosti parcela č. XX/X o výmere 243 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcela č. XX/XX o výmere 88 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, na parcele č. XX/XX stavba rodinného domu so súpisným číslom XXXX.

8. Vychádzal aj zo skutočnosti známej mu z jeho činnosti, že na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 9P 149/2021 odporca podal dňa 09.09.2021 žiadosť o rozvod manželstva s navrhovateľkou neodkladného opatrenia.

9. O návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie právne ho posúdiac podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP), § 325 ods. 1, 2 písm. e) CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 CSP, § 330 ods. 1 CSP, § 332 ods. 2 CSP, § 336 ods. 1 CSP, § 333 CSP a § 337 ods. 1, 2 CSP.

10. Zhrnul, že v danom prípade podala navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred podaním žaloby vo veci samej, keďže lustráciou navrhovateľky zistil, že navrhovateľka doposiaľ žalobu o vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti, ktorej by sa chcela domáhať vo veci samej, nepodala. V prvom rade sa zaoberal náležitosťami podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže v prípade neodkladného opatrenia (ktoré nie je návrhom vo veci samej ako v tomto prípade), súd na odstránenie väd návrhu nevyzýva. Konštatoval, že navrhovateľka petit formulovala tak, že žiada o dočasné vylúčenie žalovaného z užívania v petite špecifikovanej nehnuteľnosti. Z návrhu mal za zrejmé aj vzhľadom na tvrdenia uvedené v návrhu, že ide o neodkladné opatrenie podané podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktorým navrhovateľka žiada, aby odporca dočasne nevstupoval do domu, ktorý vlastní a bývajú v ňom navrhovateľka a odporca. Mal za to, že nie je porušením zásady ne ultra petitem, ak formálne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, keďže musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná. (viď napríklad bod 16 odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR I ÚS 122/2012 zo dňa 03.10.2012).

11. Čo sa týka opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, konštatoval, že tieto navrhovateľka uviedla veľmi stručne. Mal z nich však za zrejmé, že dňa XX.XX.XXXX bol políciou odporca vylúčený na 10 dní zo spoločného užívania domu z dôvodu jeho násillia, pričom navrhovateľka má obavu, aby ju opakovane nenapadol alebo neohrozil na zdraví. Uviedol, že podľa súdnej praxe je postačujúce v návrhu uviesť rozhodujúce skutočnosti v takom rozsahu, aby bolo úplne zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Ak neuvedie navrhovateľ všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie, nejde o vadu návrhu, ktorá by bránila v pokračovaní v konaní, ak navrhovateľ uviedol aspoň také skutočnosti, ktorými vymedzil predmet konania po skutkovej stránke.

12. Za podmienku pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval súd prvej inštancie naliehavosť situácie, vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku

možnej poruchu v právnom vzťahu. V dôsledku toho súdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale už na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Miera osvedčenia potrebných skutočností sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo 3/2010).

13. Zopakoval, že v danom prípade sa navrhovateľka domáha neodkladného opatrenia, ktoré sa týka ochrany pred domácim násilím. V zmysle tohto neodkladného opatrenia účastníkovi, voči ktorému návrh smeruje, je možné, aby súd uložil, aby dočasne opustil byt alebo dom spoločne obývaný s osobou, ktorá navrhuje vydať neodkladné opatrenie, resp. aby do tohto domu alebo bytu dočasne nevstupoval. Úlohou tohto inštitútu je podľa súdu prvej inštancie prostredníctvom rozhodnutia v občiansko-právnom konaní pred súdom eliminovať kontakt páchatel'a násillia s obeťou násillia a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia tohto obsahu musí mať súd preukázané odôvodnené podozrenie z násillia. Vzhľadom na to, že neodkladné opatrenie tohto obsahu možno nariadiť len na návrh, dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Navrhovateľ musí osvedčiť existenciu odôvodneného podozrenia z násillia a to predloženými a relevantnými hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi deklarujúcimi, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy psychického alebo fyzického násillia. Z praktického hľadiska najprístupnejšími dôkazmi v takýchto prípadoch sú lekárske správy, zápisnice polície o vykázaní násillníka zo spoločného obydllia ale aj trestné oznámenia a pod.

14. Zo skutkových tvrdení navrhovateľky vyvodil, že odporca bol políciou vykázaný zo spoločného obydllia, v ktorom býva s navrhovateľkou, pričom navrhovateľka odôvodnila potrebu neodkladného opatrenia tým, že má veľký strach, že by ju vzhľadom na toto vylúčenie manžel opakovane napadol a ohrozoval na zdraví. Vyhodnotil, že navrhovateľka osvedčila predloženými listinnými dôkazmi, že dňa XX.XX.XXXX bola ošetrovaná na chirurgickej ambulancii (lekárska správa na č.l. 3 spisu), kde udávala, že bola napadnutá manželom tak, že ju udieral do tváre a bola hodená o stenu. Ošetrojúci lekár do ambulantnej správy uviedol, že zistil bolestivosť hlavy navrhovateľky a prítomné pohmoždenie. Stav diagnostikoval ako vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie prsta ruky s poškodením nechta, pomliaždenie mihalnice a napadnutie sotením. Mal za to, že navrhovateľka ďalej osvedčila, že polícia rovnakého dňa XX.XX.XXXX vykázala odporcu zo spoločného obydllia v zmysle § 27a ods. 1 o Policajnom zbore a to z rodinného domu v meste F. C. súpisné číslo XXXX (potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydllia na č.l. 4 spisu) na desať dní. Podľa predmetného ustanovenia zákona o policajnom zbore je policajt je oprávnený vykázat' z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len „spoločné obydllie“) osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky. Súčasťou vykázania zo spoločného obydllia je aj zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydllia počas 10 dní od vykázania. Tiež vyhodnotil, že navrhovateľka výpisom z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie F. C. osvedčila, že predmetný rodinný dom so súpisným číslom XXXX vlastní spoločne s odporcom, pričom v predmetnej nehnuteľnosti majú obaja vedený trvalý pobyt. Navrhovateľka taktiež osvedčila, že rovnakého dňa XX.XX.XXXX súčasne podala trestné oznámenie pod č.k. ČVS: G.-XXX/MC-L.-XXXX.

15. Súd prvej inštancie mal na účely neodkladného opatrenia dostatočne osvedčené dôvodné podozrenie z fyzického útoku odporcu voči navrhovateľke (preukázanie fyzického útoku na účely neodkladného opatrenia nepovažoval za potrebné a postačuje osvedčenie listinnými dôkazmi), ku ktorému malo dôjsť krátko pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa XX.XX.XXXX. Súd prvej inštancie mal teda osvedčenú aj bezodkladnosť potreby úpravy pomerov medzi stranami sporu vzhľadom na krátky časový odstup od tvrdeného útoku odporcu do podania návrhu, pričom aktuálne je odporca iba na dobu 10 dní vykázaný zo spoločného obydllia, ktoré obýva s navrhovateľkou. Navrhovateľka vyjadrila obavu z opakovaného napadnutia po návrate odporu do spoločného obydllia po uplynutí 10 dní od jeho vykázania a z ohrozenia svojho zdravia, pričom súd

prvej inštancie vyhodnotil predmetnú obavu navrhovateľky vzhľadom na predložené listinné dôkazy a to podané trestné oznámenie, predloženú lekársku správu ako aj vykázanie odporcu zo spoločného obydlija políciou za relevantnú a dôvodnú. Vzhľadom k tejto okolnosti, súd prvej inštancie posúdil dobu vykázania odporcu políciou v dĺžke 10 dní ako nepostačujúcu na ochranu navrhovateľky pred možným násilím, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012 uviedol, že násilie je možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe, alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne. Súd prvej inštancie mal v konaní za osvedčený hmotnoprávny predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Z návrhu mal za zrejmé, že ide o neodkladné opatrenie podané podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktorým navrhovateľka žiada, aby odporca dočasne nevstupoval do domu, ktorý vlastní a bývajú v ňom navrhovateľka a odporca a preto formálne upravil návrh a namiesto formulácie dočasne vylučuje uviedol dočasne nevstupoval. Súčasne rozhodol o tom, že neodkladné opatrenie bude trvať iba po určený čas a to po dobu 3 mesiacov odo dňa jeho vyhotovenia v súlade s § 332 ods. 2 CSP, keďže týmto je neodkladné opatrenie vykonateľné. Súd prvej inštancie nevyhovel návrhu navrhovateľky v časti, v ktorej žiadala nariadiť neodkladné opatrenie do skončenia konania o výlučnom užívaní rodinného domu a neuložil navrhovateľke povinnosť podať takúto žalobu vo veci samej, keďže navrhovateľka v návrhu neuviedla tvrdenia, ktoré by podanie takejto žaloby odôvodňovali, nakoľko hmotnoprávnym predpokladom takejto žaloby je v zmysle § 146 ods. 2 OZ neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia, pričom v zmysle ustálenej súdnej praxe musí ísť o sústavné fyzické alebo psychické násilie, pričom navrhovateľka takéto sústavné konanie v návrhu neuvádzala a neuniesla tak bremeno tvrdenia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia predovšetkým odôvodnila obavou z možného opakovaného fyzického útoku v dôsledku vykázania odporcu zo spoločného obydlija na 10 dní, pričom mal za to, že osvedčila lekárskou správou iba jeden fyzický útok, pri ktorom ju mal odporca udrieť do hlavy a sotiť o stenu. Navrhovateľka netvrdila, že by sa odporca dopúšťal násilia predtým opakovaním, sústavne a ani takúto skutočnosť nevyvodil z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou. V danom prípade bolo súdu prvej inštancie z jeho činnosti známe, že odporca podal voči navrhovateľke návrh na rozvod manželstva, pričom zaujal názor, že doba troch mesiacov vylúčenia odporcu z užívania spoločnej nehnuteľnosti je vzhľadom na osvedčené skutočnosti postačujúca, pričom v danom období dôjde s najväčšou pravdepodobnosťou k rozhodnutiu o návrhu na rozvod manželstva a k ustáleniu vzťahov medzi stranami sporu. Mal za to, že predmetné obdobie troch mesiacov dostatočne ochráni navrhovateľku pred hrozbou násilia, poslúži na upokojenie vzťahov medzi stranami sporu, ktoré môžu byť narušené aj podaným návrhom na rozvod manželstva. Uzavrel, že takto určená doba je súčasne v súlade so zásadou proporcionality ingerencie súdu do vlastníckeho práva odporcu a preto návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti, ktorým žiadala nariadiť neodkladné opatrenie do skončenia konania vo veci o výlučnom užívaní rodinného domu, zamietol.

16. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspešnosti v konaní, s tým, že dĺžka súdom stanoveného trvania neodkladného opatrenia nie je pre posúdenie úspechu navrhovateľky podľa neho podstatná.

17. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku I., ktorým súd uložil odporcovi, aby dočasne po dobu 3 mesiacov od vyhotovenia uznesenia nevstupoval do rodinného domu evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX, vedeného Okresným úradom L., katastrálny odbor, katastrálne územie F. C., a to: rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na pozemku s parc. č. XX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, na parcele č. XX/X o výmere 243 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcele č. XX/XX o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a výroku III., ktorým súd prvej inštancie priznal navrhovateľke náhradu trov konania v rozsahu 100%, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odporca odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolanie podal v zmysle ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

18. Uviedol, že s výrokom odvolaním napadnutého uznesenia a ani s jeho odôvodnením nesúhlasí s tým, že podľa jeho tvrdenia to bola navrhovateľka, ktorá ho napadla. Konštatoval, že dňa XX.XX.XXXX navrhovateľka opätovne slovne na neho zaútočila a keďže chcel predísť konfliktu, snažil sa z domu

odísť. Navrhovateľka mu v tom bránila a postavila sa do vchodových dverí, preto chcel následne vyjsť z domu cez terasu, navrhovateľka mu v tom opätovne zabránila a odporca opätovne chcel ujsť cez vchodové dvere. Pri vchodových dverách ho následne navrhovateľka napadla, pričom odporca sa len bránil. Ďalej uviedol, že počas útoku ho navrhovateľka udrela 8-9 krát päťou, rovnako ho poškrabala, pričom mu spôsobila škrabance na hlave, hrudníku a bruchu. Po útoku navrhovateľky išiel na ošetrovanie do nemocnice v Q.. Bezprostredne po ošetrovaní v Q. sa rozhodol, že podá na navrhovateľku trestné oznámenie v L. na OO PZ. Tu ho príslušník PZ vypočul a vyfotografoval jeho zranenia. Po doručení odvolaním napadnutého uznesenia OS MA žiadal OO PZ L. o vydanie kópie zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podal na navrhovateľku. Zo strany príslušníka PZ mu bolo oznámené, že žiadne trestné oznámenie nepodal, ale že len vypovedal vo veci trestného oznámenia, ktoré podala navrhovateľka. Tvrdil, že jasne povedal príslušníkovi PZ, že chce podať trestné oznámenie na svoju manželku a preto podáva trestné oznámenie opätovne a zo strany polície sa cíti zavedený. Spochybnil aj lekárske správy predložené navrhovateľkou. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka uvádzala bolesti a zranenia, pričom na polícii videl, že má okolo krku ochranný zdravotný golier a na druhý deň už videl navrhovateľku ako robí práce v záhrade a tento golier na sebe už nemá. Namietal, že navrhovateľka vôbec nebola PN. Navrhol, aby odvolací súd vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni a v príslušnej zdravotnej poisťovni navrhovateľky, či vôbec bola ošetrovaná a či a po akú dobu bola práce neschopná. Uviedol, že má dôvodné pochybnosti o vierohodnosti lekárskej správy predloženej navrhovateľkou, pretože navrhovateľka je zamestnankyňou spoločnosti L., J..P., konkrétne v M. F. L., kde je jej miesto výkonu práce a taktiež partner navrhovateľky pôsobí v rámci P., ktorá vykonáva služby pre M. F. L..

19. Odporca v zásade nepoprel problémy v jeho manželstve s navrhovateľkou, považoval však za potrebné uviesť, že mal onkologicky chorého otca, ktorého zobral do spoločnej domácnosti, kde sa o neho v rámci OČR staral. Navrhovateľka mu s otcom najprv pomáhala, ale cca. po týždni s pomocou prestala. Uviedol, že prítomnosť jeho otca navrhovateľke v dome vadila, vyvolávala v tomto smere neustále hádky, a preto otca spolu s rodinou umiestili v hospici, kde následne zomrel. Konštatoval, že jeho vzťah s navrhovateľkou sa zmenil a v polovici mesiaca august mu navrhovateľka oznámila, že má priateľa a žiadala ho, aby opustil spoločnú domácnosť, čo on odmietol. Podľa tvrdenia odporcu následne navrhovateľka neustále vyvoláva konflikty a vyhrážala sa mu preto na prelome mesiacov august september 2021 kontaktoval so žiadosťou o pomoc Oddelenie PZ v L., pričom mu bolo povedané, že ide o rodinné problémy a že si ich majú vyriešiť sami. Poukázal na to, že v súčasnosti je vylúčený z užívania nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve, pričom bezprostredne po jeho vylúčení začal v tejto nehnuteľnosti bývať nový priateľ navrhovateľky. Podľa jeho názoru správanie navrhovateľky, ktorými vyvolávala konflikty bolo účelové preto, že napriek žiadosti navrhovateľky neopustil domácnosť dobrovoľne, potom ako mu oznámila, že má priateľa s ktorým chce viesť spoločný život. Odporca má za to, že navrhovateľka využila všetky možné prostriedky, aby odporcu „dostala“ preč zo spoločnej domácnosti a aktuálne užíva nehnuteľnosť spolu so svojím priateľom. Podľa názoru odporcu súd prvej inštancie riadne neodôvodnil, akými úvahami bol vedený pri vyslovovaní zákazu uvedeného vo výroku preskúmaného uznesenia. Uviedol, že z odvodnenia uznesenia len vyplýva, že súd vychádzal zo skutočností účelovo tvrdných navrhovateľkou, bez akéhokoľvek overenia. Konštatoval, že súd prvej inštancie sám uviedol, že nie je preukázané sústavné psychické s fyzické násilie odporcu voči navrhovateľke. Uviedol, že rovnako nie je preukázané ani jednorazové fyzické násilie odporcu voči navrhovateľke, ktorého sa mal údajne dňa XX.XX.XXXX dopustiť a na ktoré odkazuje súd. Navrhol preto, aby si si odvolací súd vyžiadal od príslušných orgánov a inštitúcií doklady, ktoré navrhol v odvolaní (výpoveď odporcu vo veci vedenej na OO PZ L. pod ČVS: G.-XXX/MC/MA-XXX). Podľa odporcu navrhovateľka zavádzala políciu ako aj súd a zneužila inštitút policajného vykázania z obydlija a následne tiež inštitút neodkladného opatrenia za účelom dosiahnutia nerušeného užívania nehnuteľnosti spolu s jej novým partnerom. Z uvedených dôvodov má odporca za to, že nebola osvedčená naliehavosť úpravy, a že ide o zásadný zásah do ústavných práv a slobôd odporcu.

20. Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu odporcu nevyjadrila.

21. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutej vyhovujúcej časti a súvisiacej časti o náhrade trov konania a v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

22. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia.

24. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

25. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

26. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd na základe predložených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaoberať hľadaním náhradného bývania.

27. V tejto súvislosti možno uviesť, že hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku; násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci; násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie ani nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetrovania trestnej činnosti násilníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, ku ktorému spravidla dochádza v domácom prostredí obeť. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktoré má obeť násilia ochrániť v záujme zachovania jej práva nebyť vystavovaný domácejmu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe, ktoré je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy, zaručujú právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, v ktorom je inkorporované aj právo na pokojný rodinný život.

28. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP sú splnené v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násilia alebo násilia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastráňovanie alebo

iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

29. V preskúmvanej veci odvolací súd v zhode s právnym názorom a záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky ako možnej obeť domáceho násillia bola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že zo strany odporcu došlo k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že ide o stav, ktorý neznesie odklad, nakoľko navrhovateľka neposkytla len svoje tvrdenie o páchaní násillia odporcom voči jej osobe, ale doložila Potvrdenie Okresného riaditeľstva PZ v L.Á. č. p.: G-XXX/MC-L-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX o vykázaní odporcu z ich spoločného obydllia využívajúc ust. § 27a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ktorým došlo k vykázaniu odporcu zo spoločného obydllia z dôvodu ohrozenej osoby C. Q., keď odvolací súd nemal dôvod spochybníť rozhodnutie PZ L., ktorý rozhodoval o vykázaní odporcu zohľadniac skutkovú situáciu v spoločnom obydllí a na mieste posúdil opodstatnenosť a primeranosť takéhoto zásahu. Navrhovateľka teda v posudzovanej veci osvedčila dôvodné podozrenie z násillia odporcu, ktoré má síce doposiaľ len jednorazový charakter, ale napriek tomu predstavuje zo strany odporcu taký zásah, voči ktorému je ju nutné po súdom prvej inštancie správne určenú dobu súdnym rozhodnutím chrániť.

30. Z obsahu navrhovateľkou do spisu založených listinných dokladov a z jej tvrdení v návrhu možno dôvodiť, že správanie odporcu voči nej nadobudlo jednorazovo intenzitu fyzického násillia, pre ktoré je ďalšie ich spolužitie v dome po určenú dobu neznesiteľným a neudržateľným z hľadiska možného ohrozenia jej telesného a duševného zdravia. Tvrdenia navrhovateľky odporca v podanom odvolaní proti preskúmvanému uzneseniu nevyvrátil. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil časovú súvislosť medzi zásahom PZ a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, keď prostredníctvom PZ uložený zákaz vstupu do spoločného domu po dobu 10 správne vyhodnotil ako nepostačujúci pre účely urovnania situácie, z ktorej pre navrhovateľku hrozí možnosť násillného správanie odporcu voči nej. Uvedené nasvedčuje naliehavosti potreby bezodkladnej úpravy pomerov nariadením navrhovateľkou navrhovaného neodkladného opatrenia. Výnimočnosť zásahu je v danom prípade podložená Potvrdením PZ L. o vykázaní odporcu zo spoločného obydllia, zohľadniac, že ide o zásadné obmedzenie základných práv zo strany orgánov verejnej moci a citeľný zásah do inak neodňateľného práva každej osoby na jej súkromný život v zmysle čl. 16 ods.1 a čl. 19 ods.2 Ústavy SR, ako aj práva na nedotknuteľnosť jej obydllia v zmysle čl. 21 Ústavy SR. Odvolací súd dospel k záveru, že za daného stavu je dočasné vylúčenie odporcu z užívania domu primeraným zásahom do výkonu jeho vlastníckych práv v záujme poskytnutia ochrany ohrozeným právam navrhovateľky na časovo ohraničenú dobu, a to aj z hľadiska aplikácie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd o rešpektovaní obydllia zo strany štátnych orgánov limitovanom legitímnym záujmom na zabezpečení reálnej a efektívnej ochrany telesného a duševného zdravia navrhovateľky.

31. Odvolací súd tak považoval na základe tvrdení navrhovateľky obsiahnutých v návrhu, ňou predložených listinných dôkazov, za dostatočne osvedčenú, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, nevyhnutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď na ich základe bolo možné vyvodiť dôvodnosť podozrenia odporcu z násillia voči navrhovateľke, ako to predpokladá ust. podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP.

32. Po vecnom a právnom posúdení veci tak dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka dostatočne osvedčila základné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, avšak len po súdom prvej inštancie určenú dobu 3 mesiacov, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, s tým, že v podrobnostiach sa stotožňuje s jeho dôvodmi, na ktoré poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspešnosti v konaní, avšak v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke tento nárok nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).